

מסכת מעשר שני

פרק א' משנה ג'

הלוֹקֵח בְּהַמָּה לִזְבְּחֵי שְׁלָמִים, או חִיה לְבִשְׂרֵפָאָה, יֵצֵא הַעֲוָר
לְחַלְיוֹן, אֶת עַל פִּי שְׁהַעֲוָר מְרֻבָּה עַל כְּבָשָׂר. כִּי יִוְן סְתוּמוֹת,
מֶקְוּם שְׁדַרְכוֹ לְמִכְרָר סְתוּמוֹת, יֵצֵא קְנָהו לְחַלְיוֹן. קְאָגָזִים
וְהַשְׁקָדִים, יֵצֵאוּ קְלִפֵּיהם לְחַלְיוֹן. הַתְּמִיד, עַד שְׁלָא הַחַמִּיז, אִינוּ
גְּלַקְחֵה בְּכֶסֶף מְעָשֵׂר. וּמִשְׁהַחַמִּיז, גְּלַקְחֵה בְּכֶסֶף מְעָשֵׂר: